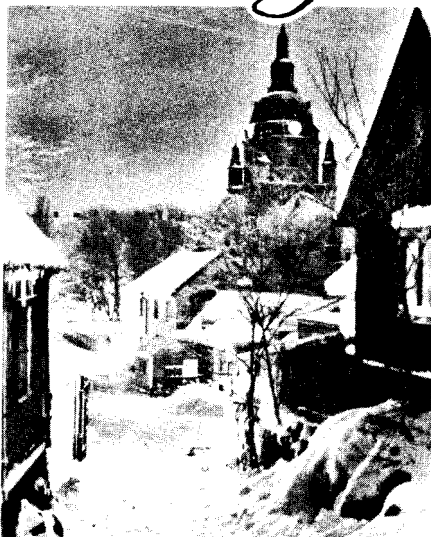

PROPELLER-

BLADET

Julnummer 1954

Bästa F. F. V. vänner!

Återigen har vi då julen här, denna stora högtid som så helt kan fånga oss, både stora och små. Vi blir alla så förväntansfulla och det vilar en atmosfär av glädje och frid. Den mest hårda och kargaste människa liksom tinar upp, och vårt barnasinne börjar att åter skönjas.

Det är i allt detta som vi härmed vill överlämna Propellerbladets julnummer 1954. Lite blygsam kanske, när man jämför med de "kolorerade" jultidningarna, men ändå välkommen hoppas vi.

Vi tackar dem som varit hyggliga att hjälpa till med bidrag, samt önskar våra läsare en

GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR

Redaktionen.

FFV-föräldrträff

När en mor och en far skickar iväg en förhoppningsfull son till något så obekant som FFV är det säkert med blandade känslor mamma packar kappsäcken med rena kläder och pappan funderar hur det hela skall sluta, när han löser enkel biljett till Västerås för sin arvtagare. Grabben själv har hört det där om provmånader och tröstar sina dagars upphov med att han säkert snart kommer tillbaka. Han blir nog kuggad första provskrivningen och hej, så länge, vi ses om någon månad eller så ungefär.

Och så får föräldrarna plötsligt en inbjudan: "Var så god, kom och se hur sonen har det på Flygförvaltningens verkstadsskola, på Johannisbergs elevhem, den gamla gården med de tjocka murarna, den rymliga potatiskällaren och det nära grannskapet till trädgården med de många olika äpplesorterna. Det bjuds på logi och maten serveras till nära nog självkostnadspris." Föräldrarna tittar på varann och tycker nog att det blir bra dyrt med den långa resan, men när tiden går och dagen för föräldrträffen närmar sig, så går det inte att motstå frestelsen. Man får spara in på något annat i stället, kosta vad det vill så skall man till Västerås de dagarna. Och så kommer varje år en stor mängd föräldrar den första lördagen-söndagen i september för att tillsammans med sina söner, med lärare och elevhemspersonal få uppleva ett FFV-dygn tillsammans. I år var vi ca 150 personer, som fann varann i en god och glad gemenskap.

Programmet på dessa samlingar tar sikte på att ge föräldrarna en uppfattning om livet på skola och elevhem. Det inledes med middag och samkväm på lördagen. I år var det så otursamt att, när den förväntansfulla publiken - efter inmundigad middag - bänkat sig, och kvälens "speaker", eleven Torbjörn Kjellin från Öland, iklädd traditionell frack med fadermördare och vit halsduk, besteg talarstolen för att hålla välkomstalet, då - slocknade belysningen. Det var fruktansvärda ögonblick för arrangörerna, men med sedvanlig bravur trädde Werner Larsson från Arboga räddande emellan med allsångsledning. Stearinljus gjorde det hela en smula julaftonslikt, tills det elektriska efter en

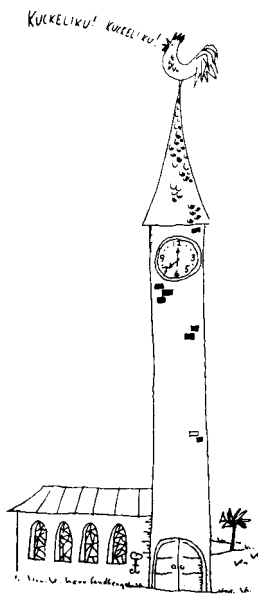
stund behagade fungera igen. Världens starkaste man, 5401 Jan Antonsson från Karlskrona, baxade med sina tunga vikter - som sedan lille "Tjabo" från Arboga (vid högtidliga tillfällen benämnd 5404 Björn Eriksson) efteråt samlade ihop och bar ut utan synbar ansträngning. I ett flertal övriga sketscher fick vi sedan se en mängd elever i elden. Där inspekterade överste 5321 Sandy Rydje ett förband elitsoldater och en lantbrukare 5313 Sören Larsson hade ett med roligheter späckat samtal med sin häst, som han försökte byta bort. "Hästen" spelades av 5321 Rydje (framedel) och 5303 Sven "Jompa" Andersson (bakdel).

För det musikaliska inslaget svarade 5313 "Greven" Sören Larsson och 5423 Birger Mattsson. En betydande insats i programmet gjorde Sandy Rydje, som visade sig vara suverän som skådespelare och solo-sångare.

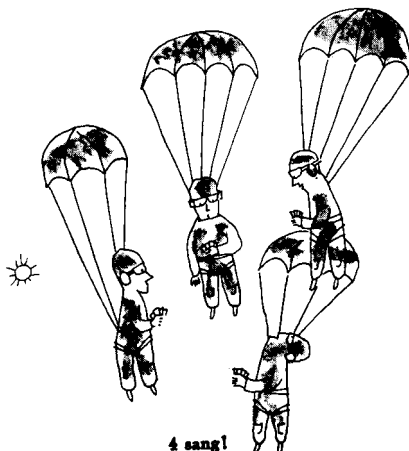
Söndagen inleddes med korum och sedan visades skolan för föräldrarna. En genomgång av vad pojkarna får lära sig hölls tillsammans med fäderna medan mammorna samlades kring husmödrarna och talade elevhemsfrågor.

Fotbollsmatchen mellan fäder och söner hanns inte med denna gång. "Dom tordes inte ställa opp" sa pojkarna. -

Med ömsesidiga tacksamhetsbetygelser avslutades föräldraträffen i samband med söndagsmiddagen. Säkert har föräldraträffarna en stor uppgift att fylla.

Qurre

Fredagen den 29 oktober hade Stockholms-avdelningen anordnat ett samkväm för de i Stockholm och dess närhet boende F. F. V. -arna, och sammanlagt ca 15 man med inbjudna "farbröder" bänkade sig runt kaffebordet och Gunnar Wikström hälsade välkommen. "Farbröderna" som deltog var förre verkmästaren på skolan Nils Lindström, numera bosatt på Dalarö och lika vital och båtintresserad som han var i Västerås. Från Västerås kom trotjänaren på skolan ing Köhler samt sekr Tunås, han som vi har glädjen se de flesta tillfällen då något händer inom F. F. V. K. Bland grabbarna var det speciellt kanske en som ska nämnas, en som varit borta från F. F. V. sammanhang mycket länge, nämligen Henning Waara från Pajala, och som gick i den första årsklassen i F. F. V. Han slutade 1942, liten och späd, men har nu vuxit och blivit stora karln, så det var vissa svårigheter att nu känna igen honom. Han är numera bosatt i Stockholm.

Kvällens program upptog förutom kaffedrickning, ett kåseri av ing Köhler i samband med visning av hans färgbilder från skolans första tid på CVV. Att det mottogs med många trevliga återblickar, märktes väl, och ibland diskuterades det livligt om vilken som var vilken på igenkända runor.

SEKR Tunås talade om elevhemsverksamheten, hur den började, och den nuvarande omfattningen. Han nämnde här bl a att K. F. U. M. :s riksförbund har planer på att försöka värva Johannisbergs slott, och där för-

lägga en folkhögskola. Om dessa planer går i verket, måste ett elevhem byggas för F. F. V. lärlingar, ett projekt som både har för- och nackdelar med sig. Fördelar därför att en betydligt bättre standard kan fås på förläggningen, men en nackdel att man måste lämna den speciella trivsel som alltid har rått i slottet.

Efter en trevlig kväll med livligt samspråkande, skiljdes vi åt med hopp om att en liknande samling snart åter måtte ordnas.

Ronneby ~ samling

Tisdagen den 28 sept voro en del utav FFV:arna på F 17 samlade till en liten kamratträff hemma hos familjen Karl-Otto Granath.

Kvällens gäster voro inga mindre än rektor Ahlgren och Ing Sundholm, som under 3 dagars vistelse på F 17 studerade arbetsförhållanden och arbetsobjekt på en regional televerkstad.

Samvaron gick i gemytets och det goda kamratskapets tecken. Under inmundigande av kaffe med dopp dryftades aktuella problem, och som alltid när FFV:are och deras lärare träffas, ventilerades förnöjsamt gamla minnen och roliga episoder.

Nedanstående "muntra" gäng knäpptes av kanonfotografen Erik Mattsson.

Kamratliga Julhälsningar från oss på F 17.

Lennart "Kickan" Pettersson

Klippt ur gamla Propellerblad

FRÅGA OM ALLT BRUTUS SVARAR

Vet nästan lika mycket som mannen vilken inte vet ett dugg.
På denna spalt besvaras läsekretsens frågor.

Fråga: Bäste BRUTUS

Hur skall jag göra? Jag lider ohyggliga plågor varje dag av en våldsam klåda på näsan i förening med åtföljande kramp i händerna. Har försökt alla möjliga botemedel men inte fått någon hjälp. BRUTUS, Ni är sista utvägen.

Flicka i medelåldern

Svar:

Misströsta inte kära flicka, ty ännu finnes hopp för Er. Enligt egen erfarenhet är en blandning av 59,5 % bladkrut, 30 % ättika, 40 % salpetersyra blandat tillsammans med ungefär precis hälften filspån, ett medel som aldrig sviker. Om så behövs kan smörjan ingnidats tills explosion sker och då försvinner all klåda som ett skott. Tack för hälsningarna.

Eder förbundne BRUTUS

Fråga: Klämmige BRUTUS

Hur skall jag förfara för att om möjligt vinna inträde vid Flygförvaltningens Verkstadsskola? Har sysslat litet med modellplanbygge samt en hemstickningsmaskin (Viktoria), varför jag tror mig hava stora utsikter till framgång inom flygplanbranschen.

Flygbiten 16-åring

Svar:

För att bli antagen vid nämnda skola, vilken är den förnämsta i sitt slag i landet, fordras en mängd meriter av olika slag.

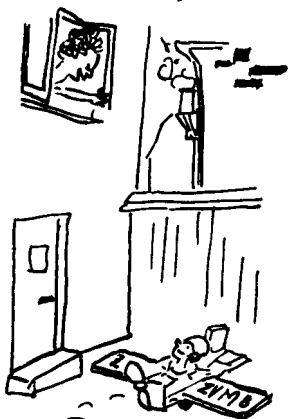
Sökande skall hava genomgått fullständig folkskola, samt vara absolut fri från synliga skavanker, alltså läkarundersökt. Vidare få inga fel fattas i betyg från föregående anställning eller läroanstalt, samt om

möjligt ej heller på cykeln, som obligatoriskt skall medföras vid in-
ställningen. Den som vunnit inträde vid skolan erhåller gröt och husrum
samt fritt mellan måltiderna, vilka bestå av fisk alla dagar i veckan utom
på söndagen, då det är strömming. Den som känner på sig att ej kunna
motsvara fordringarna bör låta bli att hålla sig borta från allt vad an-
sökan heter, ty endast välkvalificerade ynglingar, rekryterade från e-
liten av landets flygsinnade ungdom antagas.

Lycka till
BRUTUS

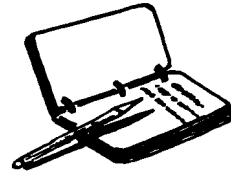

F.F.V.ärens förhoppningsfulle son.

*Mor kallar E.V.M.B..... Mor kallar
E.V.M.B..... piloten ska upp och äta.*

Notiser

På följande flottiljer har kontaktmannasysslan axlats av ny man nämligen på:

F 5 Jan Malmqvist, Ljungbygatan 13, Ljungbyhed

F 10 Holger Åkesson, Avd VI, F 10, Ängelholm

F 14. Rolf Guldstrand, avd VI, F 14, Halmstad.

Vi tackar Er för Ert åtagande, samtidigt som vi framför vårt tack till Edra föregångare för utfört arbete.

Då det från flera håll har framförts förfrågan ang gratifikationerna, vill styrelsen hänvisa till den överenskommelse som gjordes med FF hösten 1952 och var införd i denna tidnings julnummer samma år. Vi upprepar här i den händelse numret ej finns kvar.

De elever som slutat sin anställning vid FV innan de i kontraktet nämnda 3 år, och följaktligen ej erhållit gratifikation, men som åter erhåller anställning vid FV, har FF medgivit att gratifikation utbetalas, efter anhållan, åtföljd av en uppställning om anställningstid och arbetsplats, när sammanlagda anställningstiden vid FV uppnått 3 år.

Antalet medlemmar i kamratföreningen växer år från år, och därmed också styrelsens svårigheter att kunna hålla reda på alla. Därför vädjar vi till Er, när Ni flyttar, var hyggliga och sänd in den nya adressen.

Och så var det medlemsavgiften, ännu är det många som ej har betalt den för 1954, även här vädjar vi till Er, gå med det snaraste till posten med de 3 kronor som erfordras. Postgironumret är 340204.

De av våra kontaktmän som ej ännu har redovisat för sina tidigare erhållna medlemskort, ber vi att Ni snarast ville göra detta.

Tack ska Ni ha när Ni utfört ovanstående.

Under den gångna säsongen har FFV haft ett fotbollslag med i serien. Tappert har det kämpats, många voro nederlagen och få segrarna. Men roligt var det

- o -

Västmanlands bäste höjdhoppare för närvarande finns på Lövudden. Det är FFV-eleven 5306 Sture Fosberg från Nyköping. Hans 183 cm har ännu ingen i detta landskap denna säsong kunnat göra om. Han förekommer ibland med porträtt och allt i dagspressen, han tävlar för Västerås Idrottsklubb.

- o -

Sju elever ställde upp i en skolorientering i Arboga. En del hittade röda skärmar i skogen, en del andra njöt av naturen och gladdes åt att få komma ut i skogen och röra sig lite grand. Efteråt njöt man av en kopp kaffe hos föreståndare Werner Larsson och husmor Tekla Isaksson på elevhemmet Ekbacken.

- o -

I handbollsserierna har sällan FFV-lagen lyckats nå toppresultat. Men förra året hade vi glädjen få ett synnerligen gott omdöme om spelarna. Flera domare betygade att det var en glädje att blåsa på de matcher, där FFV-laget var med och spelade. Där förekom ett trevligt och renhårigt spel och pojkarna tog sina förlustsiffror sportsmannamässigt och med gott humör: "Huvudsaken är ju inte att man vinner". - I år har vi ett lag från Lövudden-Johannisberg anmält i yngre juniorserien. Ingenjör Folke Sundholm är lagledare, instruktör och inspirationskälla.

- o -

Bordtennis har vi lyckats något bättre med. Också denna säsong är ett lag med i elden.

- o -

Segelbåtarna har använts mycket i sommar. Nu ligger de på landbacken i vinterdvala och drömmer om all sommarens härlighet. Tänk om de båtarna skulle kunna berätta om allt vad som innanför och utanför deras relingar sig tilldragit haver

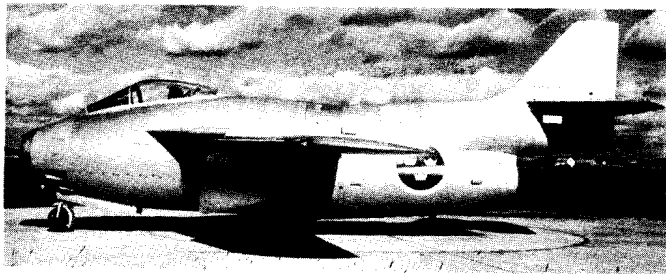
- o -

På samkvämen har förekommit filmprogram, månadsmöten och en del annat. Nu ser vi fram emot Luciafest, juldag m m.

- 0 -

Det har sina risker med öknamn. Häromdagen ringde det i Lövuddens elevhemstelefon. Welin efterfrågades. "Nej, någon med det namnet finns inte här" svarade föreståndarhustrun. Efter en stund ringde samma flicka och frågade efter Welin. "Nej, jag försäkrar att ingen med det namnet bor här" blev det övertygande svaret. Sedan telefonluren lagts på grubblade emellertid fru Molin över problemet en smula och styrde efter en stund stegen ut bland mängden av elever, som myllrade utanför bostadens dubbeldörrar. När det så småningom gick att göra sig hörd frågade fru Molin på sitt försynta sätt: "Inte finns det väl någon grabb här som heter Welin?" - "Jo visst, det är ju Vilsne Viktor". Och det namnet kände även föreståndarhustrun igen. Och när telefonen för tredje gången lät höra av sig med en förtvivlad förfrågan: "Men är inte det här Flygets elevhem? Finns det inte möjlighet att få tala med Welin?" då ordnade sig ju saken till ömsesidig belåtenhet.

- 0 -

Den viktigaste nyheten hos J 29 F är att motorn försetts med en efterbrännkammare, utvecklad i flygförvaltningens regi och i samarbete med Svenska Flygmotor AB. Efterbrännkammaren ökar kraftigt motorns dragkraft under stigning och strid, vilket bl a medför kortare stigtider och ökad topphöjd. J 29 F har dessutom en ny utformning av vingen, som utvecklats av Saab. Den modifierade vingen har prövats sedan 1953 och har avsevärt höjt planet kritiska machtal, dvs den högsta hastighet under vilken planet är manöverdugligt.

J 29 F har provflugits i serieutförande och börjar komma ut redan under slutet av 1954.

Minns Du.....

Jag går ofta och filosoferar, och låter tankarna gå tillbaka några år. Jag tänker på de morgonstunder när jag med en i överkant given spark blev "purrad" i min överslaf på luckan i det anrika Johannisberg. Och hur jag med trötta lemmar lämnade min på den tiden så ljuva tillflyktsort. Hur jag med mössan i fickan och böckerna under armen kom ner till "Lilltanten" i matsalen och kastade i mig den "skaffning" som vid den tiden på dagen var tämligen given "gröten med hårdmackan". Och hur lycklig jag kände mig när jag som tionde "tjingare" efter den nionde "fimpen" fick njuta av dagens första bloss, på den cigarett som "Kickan" tänt (man var ju blott en etta och fick ju lära sig att vänta, det fanns ju gott om rökare bland tvåorna). Hållande den lilla fimpen mellan två tändstickor sög jag i mig den giftiga röken. Det räckte bara till ett drag.

Det kanske inte låter uppbyggande att skriva om sådana saker som det sistnämnda. Men det faller in i ramen bland mina tankar som visar kamratskapet som fanns och som gör att man så ofta känner sig tacksam för att man fick vara med, och som kommer att ge spår i hela livet när det gäller den personliga stilen och uppfostran.

Vem minns förresten inte de gamla härliga "bruna" det ljuva bakverk, som tillhandahölls för en ringa penning å CVV mäss. Det skulle kunna bli en legend om denna ingrediens i alla vadslagningar. Personligen fick jag efter ett mycket förmånligt vad, där jag en vinter skulle springa runt Johannisberg barfota femton varv i snön och endast iförd ett par badbyxor, tillfället att "inösa" ett större antal av denna läckra vara. De mot mig ställda i vadet var nog så vänliga att betala sin skuld också. Men som vanligt blev detta vid en högst olämplig tidpunkt.

Efter en på den tiden väl så stor och kraftig måltid å CVV mäss, fick jag emottaga det angivna antalet som var femton stycken. De som känner till "bruna" vet nog hur pass många det i normalt får plats i en grabbmage och hur många det får plats efter en måltid som förut nämnts. Jag var emellertid inte svaret skyldig utan slog på stående fot vad med närmaste bordskamrat. Om möjligheterna av att om jag åt upp hela antalet på en gång, skulle jag av honom få lika stort antal. I annat fall skulle jag få betala samma sak till honom. Vadet var också uppgjort så, att detta skulle ske innan dagens lunchrast var tillända och på denna återstod 30 minuter. Dessa 30 minuter är det värsta i hela mitt liv. Men.

vadet vann jag, för kämpa kunde man, gav sig gjorde man aldrig i sådana här situationer. Vilket ju också har kunnat givit en mycket stor ekonomisk avbräcka. Jag behöver väl heller inte tala om vem som hade abonnemang på verkstadens toalett resten av dagen.

Jag har förut behandlat det kamratskap som växt fram och som vi fortfarande har kvar inom oss. Detta kan vi ytterligare bygga ut genom vår kamratförening. Personligen har jag många gånger förebrått mig för att jag inte stött den tillräckligt som jag borde gjort. Men om vi alla gör vår del så kommer den att leva och blomstra som jag hoppas att alla FFV:are vill att den skall göra.

Jag slutar att påminna er alla som läser det här, att försöka stödja och hjälpa de grabbar som håller i trådarna i kamratföreningen. Vi har dem mycket att tacka för. På återseende - - - - -
och En God Jul och Ett Gott Nytt År från oss här på F13.

"Ankan" Grönlund

Ett Johannisbergsminne.

Många känner, eller har hört talas om "Dadda", föreståndare på Johannisberg en gång i tiden, och med namnet Dahlin. Det är om hans hänsynsfullhet detta handlar.

Det var en gång, innan jazzen hade tagit överhand som det var mycket populärt att dansa "tjolita" i Västerås och även skolans "frön" blev inspirerade. Vi gav oss ut en onsdagskväll ett 10-tal grabbar för att dansa "tjolita". Alla voro vi iklädda träningsoverallsjackor med skolans märke på bröstet. Och vi var riktigt stiliga karlar. Det var en bit utanför staden som dansen pågick och ju senare det blev desto skojigare blev det.

Rätt som det var kom en utav oss att tänka på den långa vägen hem och att klockan var mycket. "Dadda" stänger porten och vi i "ettan" hade ännu inte fått övertaga nycklarna av "tvåan" till porten. Men två stycken av oss bestämde sig för att stanna, ty resten åkte hem och lovade att fixa "gubben i sängen" för de två modiga, så det skulle nog ordna sig.

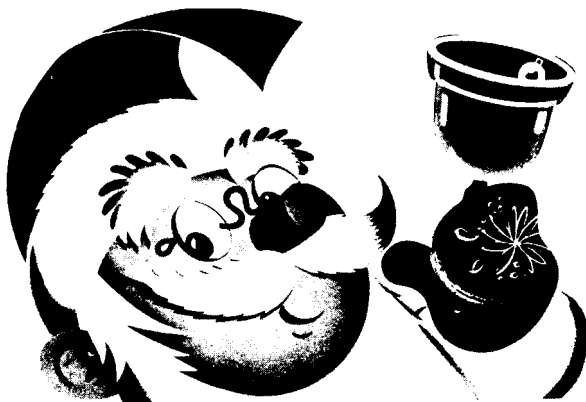
Tiden led och klockan blev närmare 02.00 innan vi kom hem till Johannisberg. Man måste ju säga adjö till tjejen m m. Vi ställde cyklarna mot ett trä i allén, och sedan smög vi runt mot bastun och allt

gick så bra. Rätt som det var tändes ljuset på toaletten på 2:a våningen, och vi kastade en liten sten på fönstret, nu var någon av grabbarna uppe och skulle ta emot oss, det här har säkert "gått vägen". Då öppnades fönstret och "Dadda" sticker ut sitt runda ansikte och utbrister: "Kom stora ingången skall jag öppna åt Er". Det var ett snopet gäng som hoppade in och lade sig, i väntan på morgondagens hårda dom som i bästa fall bestod i 14 dagars permissionsförbud, med allt vad arbete därtill hörde.

En som var med.

Tål den här kärran vilka laster som helst, sa den ny FFV:aren när "Stor-Johan" kröp i kabin.

- o -

*Alla elever, fd. elever, personal på skolan
och elevhemmen samt övriga F.F.V. vänner*

tillönskas

GOD-JUL och GOTT NYTTÅR!

Styrelsen.

God Jul

